

sygn. akt: II Cz 684/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Irena Dobosiewicz Sędziowie SO Aurelia Pietrzak

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku B. G.

z udziałem G. S.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia uczestniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z

dnia 5 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt: I Ns 722/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy.

sygn. akt: II Cz 684/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu, w sprawie z wniosku B. G. z udziałem G. S. o zniesienie współwłasności, przyznał biegłemu sądowemu M. S. wynagrodzenie za sporządzenie opinii w sprawie w kwocie 1.774,07 zł.

W uzasadnieniu Sąd podał, że wskazany biegły sądowy z dziedziny wyceny nieruchomości sporządził pisemną opinię w sprawie zgodnie ze zleceniem przedkładając fakturę VAT na powyższą kwotę. W jej treści określił stawkę godzinową na kwotę 31,97 zł i podał, że na sporządzenie opinii poświęcił łącznie 44 godziny pracy.

Następnie Sąd zwrócił uwagę na treść art. 288 k.p.c. oraz art. 89 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i podał, że szczegółowe zasady obliczania wynagrodzenia biegłego wskazane są w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu udokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnych., zgodnie z którym stawka wynagrodzenia biegłego za każdą rozpoczętą godzinę pracy wynosi od 1,28 % do 1,81 % kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa. Powiększenie o podatek VAT nastąpiło na podstawie art. 89 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Uwzględniając powyższe Sąd Rejonowy stwierdził, że przedłożony rachunek nie budził wątpliwości pod względem formalnym i księgowym. Był także zgodny z obowiązującymi przepisami prawa. Żądane wynagrodzenie, biorąc pod uwagę zakres opinii i nakład pracy, nie jest wygórowane i znajduje oparcie w obowiązujących przepisach. Nie przekracza przy tym kwoty maksymalnej wynagrodzenia należnego biegłemu za godzinę pracy.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 288 k.p.c. w zw. z art. 89 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła uczestniczka postępowania wskazując, że nie poczyniła żadnych oszczędności, z których koszt opinii mogły zostać przez nią uiszczony. Z treści uzasadnienia złożonego środka zaskarżenia wynika, że domaga się ona uchylecia wydanego orzeczenia.

1

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Nie budzi wątpliwości fakt, że biegły sądowy powołany w sprawie ma prawo żądać wynagrodzenia za wykonaną pracę (art. 288 k.p.c.). Zgodnie z art. 89 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity - Dz. U. 2014 r., poz. 1025 ze zm.) wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje oraz potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy. W § 3 tego przepisu wskazano, że wynagrodzenie biegłych ustala się m.in. na podstawie stawki wynagrodzenia za godzinę pracy, której wysokość oblicza się na podstawie odpowiedniego ułamka (od 1,28 % do 1,81 % według § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych do wydania opinii w postępowaniu cywilnym - Dz. U. 2013 r., poz. 518) kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

Sąd Rejonowy w oparciu o powyższe przepisy prawidłowo wskazał, że stawka godzinowa określona przez biegłego w rachunku jest uzasadniona, albowiem nie przekracza maksymalnego ułamka kwoty bazowej powołanej wyżej. Odpowiada ona także złożoności problemu będącego przedmiotem opinii (wycena nieruchomości objętej współwłasnością). Podkreślić przy tym należy, że łączna liczba godzin przeznaczona na sporządzenie opinii przez biegłego (44 godziny) nie jest wygórowana i odpowiada nakładowi pracy jaki zwykle towarzyszy przy sporządzaniu tego typu opinii przez specjalistów z dziedziny wyceny nieruchomości. Zatem w oparciu o zwykłe doświadczenie życiowe brak podstaw do stwierdzenia, że biegły niewątpliwie zużył mniej czasu niż podaje w rachunku, a tylko wtedy możliwe by było skorygowanie rachunku pod względem liczby godzin przeznaczonych na wykonanie opinii.

Wprawdzie biegły w rachunku powołał się na nieobowiązujące już przepisy dotyczące ustalania wysokości wynagrodzenia, jednakże Sąd Rejonowy tramie odniósł zawartą w nim treść do aktualnego rozporządzenia w tym przedmiocie.

Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazuje, że zaskarżone postanowienie nie zawiera orzeczenia dotyczącego obciążenia uczestniczki obowiązkiem zwrotu ustalonej kwoty wynagrodzenia biegłego. O kosztach niniejszego postępowania Sąd Rejonowy rozstrzygnie dopiero w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie w pierwszej instancji (art. 108 § 1

2

k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 520 k.p.c.). Wobec tego twierdzenia skarżącej o tym, że nie jest ona w stanie uiścić przyznanej biegłemu kwoty są stanowczo przedwczesne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.